

Lectio iij.

Descendit ergo Sadoc sacerdos, et Nathan Propheta, et Banaías filius Joíadae, et Ceréthi, et Pheléthi : et imposuerunt Salomónem super mulam regis David, et adduxerunt eum in Gihon. Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernáculo, et unxit Salomónem : et cecinérunt búccina, et dixit omnis pópulus : Vivat rex Sálomon. Et ascendit univérsa multitúdo post eum, et pópulus canéntium tibiis, et lætántium gáudio magno, et insónuit terra a clamóre eórum.

R. Audi Dómine. 247.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap. ij.*

Ppropinquaverunt autem dies David ut moreretur, præcepitque Salomóni filio suo, dicens : Ego ingrédior viam univérse terræ : confortare, et esto vir. Et observa custodias Dómini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut custodias cæremónias ejus, et præcepta ejus, et judícia, et testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi : ut

intélligas univérsa quæ facis, et quocúmque te verteris : ut confirmet Dóminus sermónes suos, quo locútus est de me, dicens : Si custodierint filii tui vias suas, et ambulaverint coram me in veritate, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferetur tibi vir de sólio Israel.

R. Dñe, si convérsus. 248.

Lectio ij.

TU quoque nosti quæ fecerit mihi Joab filius Sárviæ, quæ fecerit duóbus princípibus exercitus Israel, Abner filio Ner, et Amasæ filio Jether : quos occidit, et effudit sanguinem belli in pace, et posuit cruórem prælii in bálteo suo, qui erat circa lumbos ejus, et in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus. Facies ergo juxta sapiéntiam tuam, et non deduces canitiem ejus pacífice ad inferos.

R. Factum est. 248.

Lectio iij.

SED et filiis Berzellái Galaaditis reddes grátiam, erúntque comedentes in mensa tua : occurrerunt enim mihi quando fugiébam a fácie

Absalom fratris tui. Habes quoque apud te Sémei filium Gera filii Jémini de Bahúrim, qui maledixit mihi maledictióne péssima, quando ibam ad castra : sed quia descendit mihi in occúrsu cum transirem Jordánem, et jurávi ei per Dóminum, dicens : Non te interficiam gládio : tu noli pati eum esse innóxiu.

R. Ego te tuli. 249.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *Cap. iij.*

Ppáruit autem Dóminus Salomóni per sónnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritate, et justítia, et recto corde tecum : custodisti ei misericórdiam tuam grandem, et dedisti ei filium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie.

R. Peccávi. 249.

Lectio ij.

ET nunc Dómine Deus, tu regnare fecisti servum tuum pro David pa-

tre meo : ego autem sum puer párvulus, et ignórans egressum, et intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli, quem elegisti, pópuli infiniti, qui numerári et supputári non potest præ multitudíne. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicare possit, et discernere inter bonum et malum. Quis enim póterit judicare pópulum istum, pópulum tuum hunc multum?

R. Exaudisti Dñe. 250.

Lectio iij.

Plácuit ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon postuláset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium : ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sapiens, et intélligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed et hæc, quæ non postulásti, dedi tibi : divítias scilicet, et glóriam, ut nemo fúerit simi-

lis tui in régibus cunctis retro diébus.

R. Audi Dómine. 251.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. **Cap. iv. c.**

Salomon autem erat in ditióné sua, habens ómnia regna a flúmine terræ Philisthiim usque ad términum Ægypti : offeréntium sibi múnera, et serviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies singulos trigínta cori similæ, et sexagínta cori farínæ, decem boves pingues, et vigínti boves pascuáles, et centum arietes, excépta venatióne cervórum, capreárum, atque bubalórum, et ávium altílium. Ipse enim obtinébat omnem regióne, quæ erat trans flumen, a Thaphsa usque ad Gazan, et cunctos reges illárum regióne : et habébat pacem ex omni parte in circúitu.

R. Præparate. 282.

Lectio ij.

Habitabátque Juda, et Israël absque timóre ullo, unusquisque sub vite sua, et sub ficu sua, a Dan usque Bersabée cunctis

diébus Salomónis. Et habébat Sálomon quadragínta millia præsepia equórum currílium, et duódecim millia equéstrium. Nutriebántque eos supradícti regis præfécti : sed et necessariá mensæ regis Salomónis cum ingénti cura præbébant in témpore suo. Hórdeum quoque, et páleas equórum, et jumentórum deferébant in locum ubi erat rex, juxta constitútum sibi. Dedit quoque Deus sapiéntiam Salomóni et prudéntiam multam nimis, et latitúdinem cordis quasi arénam, quæ est in líttore maris.

R. Deus ómnium. 283.

Lectio iij.

Et præcedébat sapiéntia Salomónis sapiéntiam ómnium Orientálium et Ægyptiórum, et erat sapiéntior cunctis homínibus : sapiéntior Ethan Ezrahíta, et Heman, et Chalcol, et Dorda filii Mahol : et erat nominátus in univérsis géntibus per circúitum. Locútus est quoque Sálomon tria millia parábolas : et fuérunt cármina ejus quinque et mille. Et disputávit super lignis a cedro, quæ est in

Líbano, usque ad hyssópum, quæ egréditur de pariete : et disséruit de jumentis, et volúcribus, et reptílibus, et piscibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, et ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.

R. Dñs, qui erípuit. 283.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. **Cap. v.**

Misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem : audivit enim quod ipsum unxissent regem pro patre ejus : quia amicus fuérat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens : Tu scis voluntátem David patris mei, et quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum : et non est satan, neque ocúrsus malus.

R. Percússit Saul. 284.

Lectio ij.

Quamóbrem cogito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David patri meo, dicens : Fílius tuus, quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcidant mihi servi tui cedros de Líbano, et servi mei sint cum servis tuis : mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petieris : scis enim quómodo non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

R. Montes Gélboe. 284.

Lectio iij.

Cum ergo audisset Hiram verba Salomónis, lætátus est valde, et ait : Benedictus Dóminus Deus hódie, qui dedit David filium sapientíssimum super pópulum hunc plúrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens : Audivi quæcúmque mandásti mihi : ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédryn timeris et abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare : et ego compónam ea in rátibus in mari usque ad locum,

quem significaveris mihi; et applicabo ea ibi, et tu tolles ea: praebebisque necessaria mihi, ut detur cibus domui meae.

R. Ego te tuli. 285.

SABBATO.

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. vij. g et viij.

ST perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini, et intulit quae sanctificaverat David pater suus, argentum et aurum, et vasa, reposuitque in thesauris domus Domini. Tunc congregati sunt omnes majores natu Israel cum principibus tribuum, et duces familiarum filiorum Israel ad regem Salomonem in Jerusalem: ut deferrent arcam foederis Domini, de civitate David, id est, de Sion. Convenitque ad regem Salomonem universus Israel in mense Ethanim, in solenni die, ipse est mensis septimus.

R. Peccavi. 249.

Lectio ij.

Veneruntque cuncti senes de Israel, et tulerunt arcam sacerdotum, et portaverunt arcam Domini, et tabernaculum

foederis, et omnia vasa Sanctuarii, quae erant in tabernaculo: et ferabant ea sacerdotes et Levitae. Rex autem Salomon, et omnis multitudo Israel, quae convenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, et immolabant oves et boves absque aestimatione et numero. Et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum subter alas Cherubim. Siquidem Cherubim expandebant alas super locum arcae, et protegabant arcam, et vectes ejus desuper.

R. Exaudisti. 250.

Lectio iij.

IN arca autem non erat aliud nisi duae tabulae lapideae, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus foedus cum filiis Israel, cum egredierentur de terra Aegypti. Factum est autem, cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula implevit domum Domini, et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebulam: impleverat enim gloria Domini domum Domini. Tunc ait Salo-

mon: Dominus dixit ut habitaret in nebula.

R. Audi Domine. 251.

Ad Magnif. Añã. Exaudisti Domine * orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo.

V. Vespertina oratio.

DOMINICA VIII.

POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. ix.

Actum est autem, cum perfecisset Salomon aedificium domus Domini, et aedificium regis, et omne quod optaverat et voluerat facere, apparuit ei Dominus secundo sicut apparuerat ei in Gabaon. Dixitque Dominus ad eum: Exaudi vi orationem tuam et deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: sanctificavi domum hanc, quam aedificasti, ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum, et erunt oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus. Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis, et in aequitate: et feceris omnia, quae praecipi

tibi, et legitima mea et judicia mea servaveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum David patri tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo de solio Israel.

R. Praeparate corda vestra Domino, et servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferite deos alienos de medio vestri. — Et.

Lectio ij.

SI aversi fueritis vos et filii vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, et caeremonias meas, quas proposui vobis, sed abiieritis et colueritis deos alienos, et adoraveritis eos: auferam Israel de superficie terrae, quam dedi eis: et templum, quod sanctificavi nomini meo, projiciam a conspectu meo, eritque Israel in proverbium, et in fabulam cunctis populi. Et domus haec erit in exemplum: omnis, qui transierit per eam, stupabit, et sibilabit et dicet: Quare fecit Dominus sic terrae huic, et domui huic? Et respondebunt:

Quia dereliquerunt Dóminus Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Ægypti, et secútisunt deos aliénos, et adoravérunt eos, et coluérunt eos: idcirco indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

R. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. — Et unxit.

Lectio iij.

Explétis autem annis viginti postquam aedificáverat Sálomon duas domos, id est, domum Dómini, et domum regis, (Hiram rege Tyri præbente Salomóni ligna cédrina et abiégna, et aurum juxta omne quod opus habúerat) tunc dedit Sálomon Hiram viginti óppida in terra Galilææ. Et egressus est Hiram de Tyro, ut videret óppida quæ déderat ei Sálomon, et non placuérunt ei, et ait: Hæccine sunt civitátes, quas dedisti mihi, frater? Et appellávit eas terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Sa-

lomónem centum viginti talénta auri.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me: * Ipse me erípiet de manibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Ipse.

Gloria Patri. Ipse.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustini Epísopi de Civitate Dei.

Lib. 17. cap. viij. sub med.

Lectio iv.

Acta est quidem nonnulla imágo rei futúrae étiam in Salomóne, in eo, quod templum aedificávit, et pacem hábuit secúndum nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est Latíne) et in exórdio regni sui mirábiliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminus nostrum, non exhibébat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædicta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámodo in eo figuram delíneat futurórum.

R. Percússit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicétes: Saul percússit mille, et David decem millia? — Quia.

Lectio v.

NAM præter libros divínæ históriæ, ubi regnáse narrátur, Psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis ejus inscriptus est. In quo tam multa dicúntur, quæ omnino ei convenire non possunt; Dómino autem Christo aptíssima perspicuitate convéniunt: ut evidénter appareat, quod in illo figurá qualiscúmque adumbráta sit, in isto autem ipsa véritas præsentáta.

R. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. — Ubi cecidérunt.

Lectio vj.

Notum est enim, quibus términis regnum conclusum fúerit Salomó-

nis, et tamen in eo Psalmo légitur, ut ália táceam: Dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terræ: quod in Christo vidémus impléri. A flúmine quippe dominándi sumpsit exórdium, ubi baptizátus a Joánne, eódem monstránte cœpit agnóscia discipulis, qui eum non solum magistrum, verum étiam Dóminus appellavérunt.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. — Et fui. **Gloria Patri.** Et fui.

R. vij. Peccávi. 245.

R. viij. Duo. 246.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j.

Cap. x.

SED et regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingrés-

sa Jerúsalem multo cum comitatu, et divitiis, camelis portantibus aromata, et aurum infinitum nimis, et gemmas pretiosas, venit ad regem Salomónem, et locuta est ei universa quæ habebat in corde suo. Et docuit eam Salomon omnia verba, quæ proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset latere, et non responderet ei.

℞. Recordare. 246.

Lectio ij.

Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomónis, et domum, quam aedificaverat, et cibos mensæ ejus, et habitacula servorum, et ordines ministrantium, vestesque eorum, et pincernas, et holocausta, quæ offerébat in domo Dómini: non habébat ultra spiritum. Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audivi in terra mea super sermonibus tuis, et super sapientia tua: et non credebam narrantibus mihi, donec ipsa veni, et vidi oculis meis, et probavi quod média pars mihi nuntiata non fuerit: major est sapientia et ópera tua, quam rumor, quem audivi. ℞. Exaudisti. 247.

Lectio iij.

Beati viri tui, et beati servi tui, qui stant coram te semper, et audiunt sapientiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuisti, et posuit te super thronum Israel, eo quod dilexerit Dóminus Israel in sempiternum, et constituit te regem, ut faceres iudicium et justitiam. Dedit ergo regi centum viginti talenta auri, et aromata multa nimis, et gemmas pretiosas: non sunt allata ultra aromata tam multa, quam ea quæ dedit regina Saba regi Salomóni. Sed et classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et gemmas pretiosas.

℞. Audi. 247.

FERIA TERTIA.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. xj.

EX autem Salomon adamavit mulieres alienigenas multas, filiam quoque Pharaónis, et Moabitidas, et Ammonitidas, Idumæas, et Sidónias, et Hethæas: de gentibus, super quibus dixit Dóminus filiis Israel: Non ingrediémini ad eas,

neque de illis ingrediéntur ad vestras: certissime enim avértent corda vestra ut sequámini deos earum. His itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore. Fueruntque ei uxóres quasi reginæ septingentæ, et concubinæ trecentæ: et avértérunt mulieres cor ejus. Cumque jam esset senex, depravatum est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos alienos: nec erat cor ejus perfectum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

℞. Dñe, si conversus. 248.

Lectio ij.

SED colébat Salomon Astárthen deam Sidoniorum, et Moloch idolum Ammonitarum. Fecitque Salomon quod non placuerat coram Dómino, et non adimplévit ut sequeretur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc aedificavit Salomon fanum Chamos, idolo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, et Moloch idolo filiorum Ammon. Atque in hunc modum fecit universis uxóribus suis alienigenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis.

℞. Factum est. 248.

Lectio iij.

Igitur iratus est Dóminus Salomóni, quod avérsa esset mens ejus a Dómino Deo Israel, qui apparuerat ei secundo, et præcéperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos, et non custodívit quæ mandavit ei Dóminus. Dixit itaque Dóminus Salomóni: Quia habuisti hoc apud te, et non custodisti pactum meum, et præcepta mea, quæ mandavi tibi, dirumpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verumtamen in diébus tuis non faciam propter David patrem tuum.

℞. Ego te tuli. 249.

FERIA QUARTA.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. xj. e

Meróboam quoque filius Nabat, Ephraethæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, mulier vídua: levavit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis adversus eum, quia Salomon aedificavit Mello, et coæquavit voráginem civitatis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis

et potens : vidénsque Salomonadolescéntem bonæ indolis et indústrium, constitúerat eum præfécum super tribúta univérsæ domus Joseph.

℞. Peccávi. 249.

Lectio ij.

FActum est igitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, et inveniret eum Ahias Silonítes Prophéta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantum in agro. Apprehénsque Ahias pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam : Tolle tibi decem scissúras : hæc enim dicit Dóminus Deus Israel : Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus.

℞. Exaudísti. 250.

Lectio iij.

Voluit ergo Salomon interficere Jeróboam: qui surréxit, et aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, et ómnia quæ fecit, et sapiéntia ejus : ecce univérsa scripta sunt in libro

verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnávít Salomon in Jerúsalem super omnem Israel, quadragínta anni sunt. Dormivítque Salomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitate David patris sui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo.

℞. Audi Dómine. 251.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. xij.

Enit autem Róboam in Sicheim : illuc enim congregátus erat omnis Israel ad constituéndum eum regem. At vero Jeróboam fílius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto prófugus a fácie regis Salomónis, audíta morte ejus, revérsus est de Ægypto. Miserúntque et vocavérunt eum: venit ergo Jeróboam, et omnis multitúdo Israel, et locúti sunt ad Róboam, dicétes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis : tu itaque nunc imminue páululum de império patris tui duríssimo, et de jugo gravíssimo, quod impósuit nobis, et serviémus tibi. Qui ait eis:

Itiusque ad tértium diem, et revertímini ad me.

℞. Præparáte. 291.

Lectio ij.

CUmque abiisset pópulus, iniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cum adhuc víveret, et ait : Quod datis mihi consílium, ut respóndeam pópulo huic? Qui dixerunt ei : Si hódie obedieris pópulo huic, et servieris, et petitióni eórum cesseris, locutúsque fúeris ad eos verba lenia, erunt tibi servi cunctis diébus. Qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, et adhíbuit adolescétes, qui nutriti fúerant cum eo, et assistébant illi.

℞. Deus ómnium. 292.

Lectio iij.

Respondítque rex pópulo dura, derelicto consílio seniórum, quod ei déderant, et locúsus est eis secúndum consílium júvenum, dicens : Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro : pater meus cecidit vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpionibus. Et non acquiévit rex pópulo : quó-

niam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locúsus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ, ad Jeróboam fílium Nabat. Videns itaque pópulus quod nolúisset eos audire rex, respóndit ei dicens : Quæ nobis pars in David? vel quæ heréditas in fílio Isai?

℞. Dñus, qui erípuit. 292.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. xiv. b

Exit autem Dóminus ad Ahíam : Ecce uxor Jeróboam ingréditur ut consulat te super filio suo, qui ægrótat : hæc et hæc loqueris ei. Cum ergo illa intráret, et dissimuláret se esse quæ erat, audivit Ahias sónitum pedum ejus introeúntis per óstium, et ait : Ingrédere uxor Jeróboam : quare áliam te esse simulas? ego autem missus sum ad te durus nuntius.

℞. Percússit Saul. 293.

Lectio ij.

Vade, et dic Jeróboam : Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Quia exaltávi te de médio pópuli, et dedi te ducem super pópulum

meum Israel : et scidi regnum domus David, et dedi illud tibi, et non fuisti sicut servus meus David, qui custodivit mandata mea, et secutus est me in toto corde suo, faciens quod placitum esset in conspectu meo : sed operatus es mala super omnes, qui fuerunt ante te, et fecisti tibi deos alienos et conflabiles, ut me ad iracundiam provocares, me autem projecisti post corpus tuum.

℞. Montes Gélboe. 293.

Lectio iij.

IDcirco ecce ego inducam mala super domum Jeróboam, et percussiam de Jeróboam mingentem ad parietem, et clausum, et novissimum in Israel : et mundabo reliquias domus Jeróboam, sicut mundari solet fimus usque ad purum. Qui mortui fuerint de Jeróboam in civitate, comedent eos canes : qui autem mortui fuerint in agro, vorabunt eos aves caeli : quia Dominus locutus est. Tu igitur surge, et vade in domum tuam : et in ipso introitu pedum tuorum in urbem, morietur puer.

℞. Ego te tuli. 293.

SABBATO.

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. xvij. d

Ccedens autem Elias ad omnem populum, ait : Usquequo claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum : si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum. Et ait rursus Elias ad populum : Ego remansi Propheta Domini solus : prophetae autem Baal quadringenti et quinquaginta viri sunt.

℞. Peccavi. 249.

Lectio ij.

Dentur nobis duo boves, et illi eligant sibi bovem unum, et in frusta caedentes ponant super ligna, ignem autem non supponant : et ego faciam bovem alterum, et imponam super ligna, ignem autem non supponam. Invocate nomina deorum vestrorum, et ego invocabo nomen Domini mei : et Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnibus populus ait : Optima propositio. ℞. Exaudisti. 250.

Lectio iij.

Dixit ergo Elias propheta Baal : Eligite vobis bovem unum, et fa-

cite primi, quia vos plures estis : et invocate nomina deorum vestrorum, ignemque non supponatis. Qui cum tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt : et invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicentes : Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet : transiliebantque altare quod fecerant. Cumque esset jam meridies, illudabat illis Elias, dicens : Clamate voce majore.

℞. Audi Domine. 251.

Ad Magnif. Añā. Dum tolleretur Dominus * Eliam per turbinem in caelum, Elisaeus clamabat : Pater mi, currus Israel, et auriga ejus. ℞. Vespertina

DOMINICA IX.
POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

Incipit liber quartus
Regum.

Lectio j. Cap. j.

Rævaricatus est autem Moab in Israel, postquam mortuus est Achab. Ceciditque Ochozias per cancellos cenaculi sui, quod habebat in Samaria, et ægrotavit : misitque nun-

tios, dicens ad eos : Ite, consulite Beelzebub deum Accaron, utrum vivere queam de infirmitate mea hac. Angelus autem Domini locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens : Surge, et ascende in occursum nuntiorum regis Samariae, et dices ad eos : Numquid non est Deus in Israel, ut eatis ad consulendum Beelzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dominus : De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

℞. Preparate corda vestra Domino, et servite illi soli : * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. ℞. Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos alienos de medio vestri. — Et

Lectio ij.

ET abiit Elias. Reversique sunt nuntii ad Ochoziam. Qui dixit eis : Quare reversi estis? At illi responderunt eis : Vir occurrit nobis, et dixit ad nos : Ite, et revertimini ad regem, qui misit vos, et dicetis ei : Hæc dicit Dominus : Numquid, quia non erat Deus in Israel, mittis ut consulatur Beelzebub

deus Accaron? Idcirco de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctio[n]e misericordiae suae. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, et de manu bestiae liberavit me. — Et.

Lectio iij.

QUI dixit eis: Cujus figurae et habitus est vir ille, qui occurrit vobis, et locutus est verba haec? At illi dixerunt: Vir pilosus, et zona pellicea accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbites est. Misitque ad eum quinquagenarium principem, et quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice montis ait: Homo Dei, rex praecipit ut descendas. Respondensque Elias, dixit quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de caelo, et devoret te, et quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de caelo, et devoravit eum, et quinquaginta qui erant cum eo.

R. Dominus, qui eripuit

me de ore leonis, et de manu bestiae liberavit me:

* Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum.

V. Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. — Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. ccj. de Tempore.

Lectio iv.

IN lectionibus, quae nobis diebus istis recitantur, fratres carissimi, frequenter admonui, ut non sequamur litteram occidentem, et vivificantem spiritum relinquamus. Sic enim Apostolus ait: Littera enim occidit, spiritus vivificat. Si enim hoc tantum volumus intelligere, quod sonat in littera: aut parvam, aut prope nullam aedificationem de divinis lectionibus capiemus. Illa enim omnia, quae recitantur, typuserant et imago futurorum. In Judaeis enim figurata, in nobis, gratia Dei donante, completa sunt.

R. Percussit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Domini erat

cum illo: percussit Philisthaeum, et abstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, et David decem millia? — Quia.

Lectio v.

BEatus enim Elias typum habuit Domini Salvatoris. Sicut enim Elias a Judaeis persecutionem passus est: ita et verus Elias Dominus noster ab ipsis Judaeis reprobatus est, et contemptus. Elias reliquit gentem suam: et Christus deseruit synagogam. Elias abiit in desertum: et Christus venit in mundum. Elias in deserto corvis ministrantibus pascebatur: et Christus in deserto mundi hujus Gentium fide reficitur.

R. Montes Gelboe, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israel. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gelboe autem transeat. — Ubi.

Lectio vi.

Corvi enim illi, qui beato Eliae, jubente Domino, ministrabant, Gentium populum figura-

bant: propterea et de Gentium Ecclesia dicitur: Nigra sum, et formosa, filia Jerusalem. Unde est Ecclesia nigra, et formosa? Nigra per naturam, formosa per gratiam. Unde nigra? Ecce in iniquitibus conceptus sum, et in delictis peperit me mater mea. Unde formosa? Asperges me hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, et posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. — Et. Gloria Patri. Et.

R. vij. Peccavi. 245.

R. viij. Duo. 246.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Cap. ij.

Ccesserunt filii Prophetarum, qui erant in Jericho, ad Elisum, et dixerunt ei: Numquid nosti quia Dominus hodie tollet do-

minum tuum a te? Et ait : Et ego novi : siléte. Dixit autem ei Elías : Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait : Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelinquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, et quinquaginta viri de fílliis Prophetárum secúti sunt eos, qui et steterunt e contra, longe : illi autem ambo stabant super Jordánem. **R.** Recordáre. 246.

Lectio ij.

Tulitque Elías pállium suum, et involvit illud, et percussit aquas, quæ divisæ sunt in utrámque partem, et transiérunt ambo per siccum. Cumque transissent, Elías dixit ad Eliséum : Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te. Dixitque Eliséus : Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respóndit : Rem difícillem postulásti : áttamen si videris me, quando tollar a te, erit tibi quod petísti : si autem non videris, non erit.

R. Exaudísti Dñe. 247.

Lectio iij.

Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinarentur, ecce currus

ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque : et ascendit Elías per túrbínem in cœlum, Eliséus autem videbat, et clamábat : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. Et non vidit eum ámplius : apprehendítque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod ceciderat ei : reversúsque stetit super ripam Jordánis.

R. Audi Dómine. 247.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. **Cap. iij.**

Sgressus est ígitur rex Joram in die illa de Samaría, et recénsuit univérsum Israel. Misítque ad Jósaphat regem Juda, dicens : Rex Moab recéssit a me, veni mecum contra eum ad prœlium. Qui respóndit : Ascéndam : qui meus est, tuus est : pópulus meus, pópulus tuus : et equi mei, equi tui. Dixitque : Per quam viam ascendémus? At ille respóndit : Per désertum Idumææ. Perrexérunt ígitur rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et circuiérunt per viam septem diérum, nec erat

aqua exercítui, et juméntis, quæ sequebántur eos.

R. Dñe, si convérsus. 248.

Lectio ij.

Dixitque rex Israel : Heu, heu, heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jósaphat : Estne hic Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum? Et respóndit unus de servis regis Israel : Est hic Eliséus filius Saphat, qui fundébat aquam super manus Elíæ. Et ait Jósaphat : Est apud eum sermo Dómini. Descendítque ad eum rex Israel, et Jósaphat rex Juda, et rex Edom. Dixit autem Eliséus ad regem Israel : Quid mihi et tibi est? vade ad prophétas patris tui, et matris tuæ.

R. Factum est. 248.

Lectio iij.

Et ait illi rex Israel : Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab? Dixitque ad eum Eliséus : Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conspéctu sto, quod si non vultum Jósaphat regis Judæ erubescerem, non attendíssem quidem te, nec respexíssem. Nunc autem

addúcite mihi psaltem. Cumque cáneret psaltes, facta est super eum manus Dómini, et ait : Hæc dicit Dóminus : Fácite álveum torréntis hujus fossas, et fossas. Hæc enim dicit Dóminus : Non vidébitis ventum, neque plúviam : et álveus iste replébitur aquis, et bibétis vos, et famíliæ vestræ, et juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini : însuper tradet étiam Moab in manus vestras.

R. Ego te tuli. 249.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. **Cap. iv.**

Mulier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens : Servus tuus vir meus mortuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum : et ecce créditor venit ut tollat duos fílios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus : Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit : Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait : Vade, pete mú-

tuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácuá non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et filii tui : et mitte inde in ómnia vasa hæc : et cum plena fúerint, tolles.

℞. Peccávi. 249.

Lectio ij.

IVit itaque múlíer, et clausit óstium super se, et super filios suos : illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum : Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit : Non hábeo. Stetitque óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo : tu autem, et filii tui vivite de réliquo. Facta est autem quædam dies, et transibat Eliséus per Sunam : erat autem ibi múlíer magna, quæ ténuít eum ut coméderet panem : cumque frequénter inde transiret, divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum : Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, et ponámus ei in

eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum, ut cum vénerit ad nos, máneat ibi.

℞. Exaudísti Dñe. 250.

Lectio iij.

FActa est ergo dies quædam, et véniens divértit in cœnáculum, et requiévit ibi. Dixitque ad Giézi púerum suum : Voca Sunamítidem istam. Qui cum vocásset eam, et illa stetisset coram eo, dixit ad púerum suum : Lóquere ad eam : Ecce, sédula in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut faciám tibi? numquid habes negótium, et vis ut loquar regi, sive príncipi militiæ? Quæ respóndit : In médio pópuli mei hábito. Et ait : Quid ergo vult ut faciám ei? Dixitque Giézi : Ne quæras : filium enim non habet, et vir ejus senex est. Præcépit itaque ut vocáret eam : quæ cum vocáta fuisset, et stetisset ante óstium, dixit ad eam : In témpore isto, et in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa respóndit : Noli quæso dómíne mi, vir Dei, noli mentíri ancillæ tuæ. Et concépit múlíer, et péperit filium in témpore,

et in hora eádem, qua díxerat Eliséus.

℞. Audi Dómíne. 251.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. vj. e et vij.

Congregávit Bénadad rex Syriæ unívrsum exércitum suum, et ascéndit, et obsidébat Samariám. Fácta que est fames magna in Samariá et tãndiu obsésa est, donec venumdaré-tur caput ásini octoginta argénteis, et quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cumque rex Israel transíret per murum, múlíer quædam exclamávit ad eum, dicens : Salva me dómíne mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus : unde te possum salváre? de área, vel de torculári?

℞. Præparáte. 299.

Lectio ij.

Dixitque ad eam rex : Quid tibi vis? Quæ respóndit : Múlíer ista dixit mihi : Da filium tuum, ut comedámus eum hódie, et filium meum comedémus cras. Cóximus ergo filium meum, et comedímus. Dixique ei die áltera : Da filium tuum, ut com-

edámus eum. Quæ abscondit filium suum. Quod cum audisset rex, scidit vestiméta sua, et transíbat per murum. Viditque omnis pópulus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrínsecus. Et ait rex : Hæc mihi faciát Deus, et hæc addat, si stéterit caput Eliséi filii Saphat super ipsum hódie. Eliséus autem sedébat in domo sua, et senes sedébant cum eo.

℞. Deus ómnium. 300.

Lectio iij.

Præmisit itaque virum : et ántequam veniret núntius ille, dixit ad senes : Numquid scitis quod miserit filius homicidæ hic, ut præcidátur caput meum? vidéte ergo, cum vénerit núntius, cláudite óstium, et non sinátis eum introíre : ecce enim sónitus pedum dómíni ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, apparuit núntius, qui veniébat ad eum. Et ait : Ecce, tantum malum a Dómino est : quid ámplius exspectábo a Dómino? Dixit autem Eliséus : Audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius simi læ uno

statere erit, et duo modii hordei statere uno, in porta Samariae.

R. Dñus, qui eripuit. 300.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. **Cap. viij.**

Selisus autem locutus est ad mulierem, cujus vivere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu et domus tua, et peregrinare ubicumque repereris: vocavit enim Dominus famem, et veniet super terram septem annis. Quae surrexit, et fecit juxta verbum hominis Dei: et vadens cum domo sua, peregrinata est in terra Philisthim diebus multis. Cumque finiti essent anni septem, reversa est mulier de terra Philisthim: et egressa est ut interpellaret regem pro domo sua, et pro agris suis. **R.** Percussit. 300.

Lectio ij.

REX autem loquebatur cum Giézi puero viri Dei, dicens: Narra mihi omnia magna quae fecit Eliséus. Cumque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cujus vivificaverat filium, clamans

ad regem pro domo sua, et pro agris suis. Dixitque Giézi: Domine mi rex, haec est mulier, et hic est filius ejus, quem suscitavit Eliséus. Et interrogavit rex mulierem: quae narravit ei. Deditque ei rex eunuchum unum, dicens: Restitue ei omnia quae sua sunt, et univertos redditus agrorum a die, qua reliquit terram usque ad praesens.

R. Montes Géboe. 301.

Lectio iij.

Venit quoque Eliséus Damascum, et Bénadad rex Syriae aegrotabat: nuntia veruntque ei, dicentes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum munera, et vade in occursum viri Dei, et consule Dominum per eum, dicens: Si evadere poteró de infirmitate mea hac? Iyit igitur Házael in occursum ejus. Cumque stisset coram eo, ait: Filius tuus Bénadad rex Syriae misit me ad te, dicens: Si sanari poteró de infirmitate mea hac? Dixitque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanaberis: porro ostendit mihi Dominus quia morte morietur.

R. Ego te tuli. 301.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. **Cap. ix.**

Selisus autem Prophetes vocavit unum de filiis Prophetarum, et ait illi: Accinge lumbos tuos, et tolle lenticulam olei hanc in manu tua, et vade in Ramoth Galaad. Cumque veneris illuc, videbis Jehu filium Jósaphat filii Namsi: et ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum, et introduces in interius cubiculum. Tenensque lenticulam olei, fundes super caput ejus, et dices: Haec dicit Dominus: Unxi te regem super Israel. Aperiensque ostium, et fugies, et non ibi subsistes. Abiit ergo adolescens puer Prophetae in Ramoth Galaad, et ingressus est illuc: ecce autem principes exercitus sedebant, et ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixitque Jehu: Ad quem ex omnibus nobis? At ille dixit: Ad te o princeps.

R. Peccavi. 249.

Lectio ij.

ET surrexit et ingressus est cubiculum: at ille fudit oleum super caput ejus, et ait: Haec

dicit Dominus Deus Israel: Unxi te regem super populum Domini Israel, et percutes domum Achab domini tui, et ulciscar sanguinem servorum meorum Prophetarum, et sanguinem omnium servorum Domini de manu Jézabel. Perdámque omnem domum Achab: et interficiam de Achab mingentem ad parietem, et clausum, et novissimum in Israel. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam filii Nabat, et sicut domum Báasa filii Ahía. Jézabel quoque comedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, et fugit.

R. Exaudisti. 250.

Lectio iij.

Jehu autem egressus est ad servos domini sui: qui dixerunt ei: Recte ne sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hominem, et quid locutus sit. At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Haec et haec locutus est mihi, et ait: Haec dicit Dominus: Unxi te regem super Israel. Festinaverunt ita-